

யாழ்ப்பாணம் - திருநெல்வேலி தெற்கு

உயர்குடித் தோன்றல்

அமரர்

ஆசிரியர் சின்னத்தம்பி சரவணமுத்து B. A. (London)

அவர்களின் பிரிவுகுறித்து

வெளியிடப்பட்ட

நினைவு மலர்

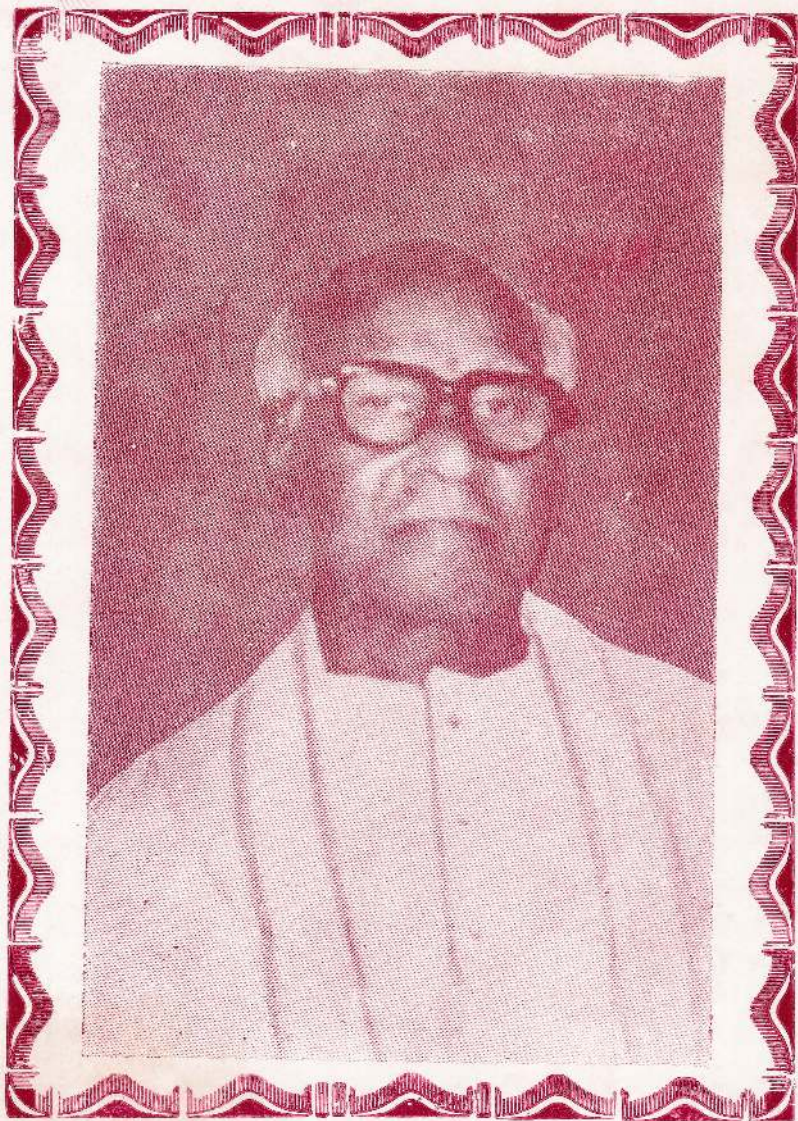
929.2
நினைவு

1983

929.2
B5001

அமரர்
சின்னத்தம்பி சரவணமுத்து அவர்கள்

தோற்றம்: 19-04-1901

மறைவு: 24-07-1983

திரு. சி. சரவணமுத்து அவர்கள்

(சிவக்கொழுந்து அண்ணன்)

சுமார் 55-60 வருடங்களுக்குமுன் ஸ்ரீஹ்ரீ ஞானப்பிரகாச முனிவர் அவதரித்த தெய்விகமன் இது என்பதை எடுத்துக்காட்ட வந்தவர்கள் எனுமாறு இளைஞர்கள் பலர் யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். வாய்மை, சின வாமை, தயை, அவாவின்மை, பொறை, நானுடைமை, உறுதி, துரோகமின்மை, தாளாண்மை முதலிய தெய்வசம்பத்துக்களே அந்த இளைஞர்களுக்கு ஆபரணங்கள். அன்றி அவர்களிடம் அசைக்க முடியாத தெய்வநம்பிக்கையும் பக்தியும் மூலதனமாக நிலைகொண்டிருந்தது. அவர்களைப்பற்றிப் பேச வாய் இனிக்கும்; மனம் துளிர்க்கும்; உடல் புளகிக்கும்.

அவர்களுள் திரு. சரவணமுத்து ஒருவர். யாழ். இந்துக்கல்லூரி இளைப்பாறிய ஆசிரியர் திரு K. S. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், இளைப்பாறிய நீதிபதி திரு. S. தம்பித்துரை அவர்கள் இறைவன் திருவுள்ளப்படி இன்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சமகாலத்தவர்கள். டாக்டர் பசுபதி அவர்கள் முதலாய பலர் மறைந்துவிட்டார்கள். இவர்களை உள்ளிட்ட பலர் ஒழுக்க தியாகசீலர்களாய் வாழ்ந்த அக்கால இளைஞர்கள்.

இன்று மனித உருவங்களைக் கோடிகோடியாக எங்குமே காணுகிறோம். ஆனால் அவர்களை மனிதர் என்று பேசமுடியவில்லை. கோடிய விலங்கினங்களும் தம்மினத்துக்குத் தீங்கு செய்வதை நாம் அறிந்த திஃலை - இந்த மனிதக் கும்பல் தம்மினத்தையே அழிக்க - சூழ்ந்து தீமைகள் செய்ய வாழுகின்றது. இங்ஙனம் விலங்குகளுக்கும் சீழான மனிதர்களுக்குள்ளும் சிலர் மனிதர்களாக வாழுகிறார்கள் என்பதையும் மறப்பதற்கில்லை.

இந்த உலகில் மனிதனாக வாழ்ந்தவர் திரு. சி. சரவணமுத்து அவர்கள்.

கல்விமானாக இருந்தார்; நல்லாசிரியனாக இருந்தார்; இந்து வாஸிபர் சங்கம், வித்தியசாலைகள் போன்ற நிறுவனங்களின் ஸ்தாபகர்களில் முழுமையாகப் பணிகொண்டவர் என்றெல்லாம் பேசப்படுவது அவர்க்கமைந்த பெருமைக்கு அளவுகோல்களாகா. அவர் இளமையிலிருந்தே கடைசி மூச்சுவரை மனிதனாக வாழ்ந்தவர் என்ற அழிவற்ற புகழுக்கே உரியவர்.

“சாதலும் புதுவதன்று”, “ஆற்று நீர்வழிப்படுஉம் புணைபோல் ஆருயிர் முறைவழிப்படுஉம் என்பது திறவோர் காட்சியில் தெளிந்தனம்”

சீர்கெட்டுத் தடுமாறும் இன்றைய சமுதாயம் அவரை அவரோடு வாழ்ந்து இன்றும் வாழ்ந்துகாட்டும் அவர்காலத்தவர்களை உற்று நோக்கி வழிகாண்பதாக;

‘சம்பந்தன்’

அமரர் திருவாளர் சரவணமுத்து அவர்களைப் பற்றிய நினைவுகள்

இன்று எனக்கு ஒரு சிறந்த சமூகத் தொண்டனும் சமயத் தொண்டனும் கூட்டுறவாளனும் ஆகிய அமரர் திரு. சி. சரவணமுத்து அவர்களைப் பற்றி எழுதுவதற்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தையிட்டு பெருமையடைகிறேன்.

அன்னரின் சிறந்த சேவையின் அடையாளமாகக் காணப்படுவது நல்லூர் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கமாகும். தற்போது எமது தொகுதிக்குச் சிறந்த சேவையாற்றும் இச்சங்கத்தின் அத்திவாரமாகக் குறிப்பிடக் கூடியவர் திரு. சரவணமுத்து அவர்களாகும்.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தகாலத்தில் ஏற்பட்ட உணவுப்பஞ்சத்தைத் தீர்க்க இலங்கையில் பல ஐக்கிய பண்டகசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1944-ஆம் ஆண்டு அமரர் பொன்னம்பலம் (பொண்ணன்) அமரர் N. K. நல்லதம்பி திருவாளர்கள் K. N. இளையதம்பி, ந. குமாரசாமி ஆகியோர்களுடன் இவர் திருநெல்வேலியில் ஒரு ஐக்கிய பண்டகசாலையை ஆரம்பித்தார். இச் சேவையில் இவருடன் சேர்ந்து தொண்டாற்ற எனக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அந்நாட்களில் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியிலும், பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியபோது பண்டகசாலை நிருவாகத்தைத் திறம்பட நடத்தத் தனது ஓய்வு நேரத்தை முழுமையாக உபயோகித்தார். பாடசாலையால் வீடுவந்து மாலை மூன்று மணிக்குப் பண்டகசாலையைத் திறந்து இரவு எட்டு மணிக்குரை உணவு விநியோகம் செய்வார். அதன் பின்பு இரவில் ஒவ்வொரு வீடுகளுக்கும் சென்று பண்டகசாலைக்கு அங்கத்தவர்களைச் சேர்க்கும் பணியைச் செய்வார். அயலுக்கு உதவியாக நாளும் கூடிப்போய்ச் சேவையில் ஈடுபட்டோம். இவரின் உற்சாகத்தையும், விடாமுயற்சியையும் கவனித்த நான் பண்டகசாலைக்குக் கூடிய பங்குப் பணத்தைச் செலுத்தியுள்ளேன். இவரின் காலத்தில் எண்ணூறுக்கு மேற்பட்ட அங்கத்தவர்கள் பண்டகசாலையில் சேர்ந்து பயனைப் பெற்றது இவரின் சேவைக்கு ஓர் அடையாளமாகும். இதைத் தொடர்ந்து பண்டகசாலைச் சங்கங்கள் 1952ஆம் ஆண்டு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக மாற்றப்பட்டன. பின்னர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 1970 ஆம் ஆண்டில் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டது. இக்காலம் வரையில் இவர் தலைவராகவும், காரியதரிசியாகவும், சிறப்பாகச் சேவை செய்தார்.

இவரின் சமயப்பணிக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருப்பது திருநெல்வேலி இந்து வாலிபர் சங்கமும் ஒன்றாகும். 1911 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச் சங்கத்தில் காலத்துக்குக் காலம் காரியதரிசி, உபதலைவர், தலைவர், உபபோஷகர் ஆகிய பதவிகளில் அங்கம் வகித்தார். இச்சங்கத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு இவர் பல வழிகளிலும் முன்னின்று உழைத்தார். இக்காலத்தில் திருநெல்வேலி சைவப்பாடசாலைச் சபையைத் தாமித்து அரசாங்க உதவியுடன் திருநெல்வேலிச் சைவப்பாடசாலையை ஆரம்பித்து வைத்தார். அத்துடன் திருநெல்வேலி இந்து சமயச் சங்கத்தை ஆரம்பித்து அரசாங்க அம்மன் ஆலயத்தில் சமய நூல் நிலையத்தை நடத்தினார். அத்துடன் திருகோணமலையிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் பவனிவந்த கோணேஸ்வர சுவாமியைப் பலாலி வீதியில் வரவேற்று சிறப்பித்த எனக்குப் பக்கபலமாக நின்று வேண்டிய உதவிகள் செய்து சிறப்பித்தார். திருநெல்வேலி இந்து வாலிப சங்கத் தலைவராயிருந்த காலத்தில் அரசாங்க உதவியுடன் கொடுக்கப்பட்ட வாடுவெலிப் பெட்டியைப் பெற்றுத் திருநெல்வேலி பொதுமக்கள் பாவனைக்குக் கொடுத்தார். அத்துடன் இக்காலத்தில் கிராமத்தில் ஏற்பட்ட களவுகளைத் தடுப்பதற்குத் தொண்டர் படைையை ஸ்தாபித்துப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை யெடுத்தார். இதைத் தொடர்ந்து நானும் அவரும் பொலிஸ் பகுதியாகுடன் தொடர்பு கொண்டு பொது நிலையங்களில் காவல் நோப் பதிவுப் புத்தகங்கள் (Petrol Books) வைக்கப்பட்டு பொலிஸ் பகுதியினரின் சேவையை அதிகரித்தோம். இவரது சமூக சேவைக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைவது இவர் திருநெல்வேலிச் கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தின் மூலம் ஆற்றிய சேவைகள், அக்காலத்தில் சமது கிராமம் "திண்ணைவேலி" யென்று ஒரு பொருளில்லாது அழைக்கப்பட்டு வந்ததை "திருநெல்வேலி" என மாற்றப்படவேண்டுமென்று திருநெல்வேலி மேற்கு, சனசமூக நிலையத்தால் மாதாந்தக் கூட்டத்தில் ஓர் பிரேரணை இக் கிராமமுன்னேற்றச் சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இவர் இப்பிரேரணையை உடனடியாக அரசாங்க அதிகாரின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்து நல்லூர் கிராமசபை மூலம் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றார். 1949 ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி மேற்கு சனசமூக நிலையத்தில் அரசாங்க உதவியுடன் ஆரம்பித்து நடத்தப்பட்ட இலவச பால்நிலையத்துக்கு இவரும், இவரது பரிசியாரும் பெரும் காரணகர்த்தாக்களாக இருந்தார்கள். இவன் மூலம் திருநெல்வேலிச் சைவப்பாடசாலை மாணவர்கள் சிறந்த போசாக்கைப் பெற்றார்கள். இக்காலத்தில் இவர் சுமார் பத்தி அநிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு திருநெல்வேலிச் சுந்தியில் ஓர் நிரந்தரமான தபால்பெட்டியை அமைப்பதில் வெற்றிகண்டார். இதைத் தொடர்ந்து திருநெல்வேலி மேற்கில் ஓர் தபால்பெட்டியும் நிறுவி அப்பகுதிக்கு ஏற்ற வசதிகள் செய்தார். அத்துடன் எம்மால் சிறப்புடன் நடாத்தப்பட்டுவரும் செல்வதி பரஸ்பாடசாலையை 1965 ஆம்

ஆண்டில் ஆரம்பிப்பதற்கு சரவணமுத்து தம்பதிகளே பக்க பலமாக நின்று ஆலோசனைகள் வழங்கினர். அமரர் பாலசுந்தரம் (R. D. O.) அவர்களால் தொடக்கி வைக்கப்பட்ட இப்பாடசாலை இன்றும் மக்களுக்குச் சிறந்த சேவைசெய்து வருகின்றது. மேற்கண்ட பணிகளுடன் தனது காலத்தில் அரசியலிலும் உரிய பங்கைச் செலுத்தியதைக் குறிப்பிடவேண்டியதாயுள்ளேன். எமது கிராமம் கோப்பாய்த் தொகுதியிலிருந்த காலம் தொடக்கம் தமிழரசுக் கட்சியில் அங்கத்துவம் வகித்த அமரர் வன்னியசிங்கத்தின் வெற்றிக்கு பாடுபட்டார். தொடர்ந்து நல்லூர்த் தொகுதியில் அமரர் Dr. நாகநாதனின் வெற்றிக்கும் தனது பங்கைச் செலுத்தினார்.

இவர் தனது சமயப் பணிகளுடன் கிராமத்தில் நடந்தேறிய பிற சமய நிகழ்ச்சிகளிலும் வேண்டிய உதவிகள் செய்தார். முக்கியமாக, 1948 ஆம் ஆண்டில் யாழ்நகரில் பவனி வந்த மருதமடுமாதா சுருபத்தையும், 1950 ஆம் ஆண்டில் யாழ்நகரில் பவனி வந்த போத்துக்கேயகால பாத்திமா மாதாவையும் திருநெல்வேலியில் கொடுக்கப்பட்ட வரவேற்புக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தார். அத்துடன் 1945 ஆம் ஆண்டில் நடத்தப்பட்ட ஏகநாதனின் திருப்பாடுகளின் (Easter Pasion Play) நிகழ்ச்சிகளுக்கும் பணஉதவியும், பொருளுதவியும் செய்து தனது மக்களுடன் ஒத்துழைத்தார் என்பதை நன்றியுடன் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு சமூக சேவைப் பணிகளை வெற்றியுடன் செய்து முடிப்பதற்கு பெரும் உதவியாக இருந்தது இவரது பாரியாராகும். இவ்வளவுக்கும் லக்ஷியாமி என்று அன்பாக அழைக்கப்படும் லக்ஷமிதேவியும் மாதர் சங்கத்தில் பதவிகளை வகித்து அதன் மூலம் இவருக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துவந்தார் என்பதை இந்நேரத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்

4-9-83

சமூகஜோதி J. N. பொன்னையா

Tribute to Sinnathamby Saravanamuthu Teacher and Social Worker

We were both teachers, both Co-operators, both interested along with our wives, in several Social causes and both almost exact contemporaries. Sinnathamby Saravanamuthu having been born a few months earlier but in the same first year of this century.

Sara had his school education at Jaffna Hindu College. He obtained the external B.A. degree of London when he was a teacher at Urumpirai Hindu College. After about two years at Urumpirai Hindu he moved to Dharmaduta College, Badulla where he taught from 1934 to 1941. Then for the next eight years he taught at Manipay Hindu College and the last twelve years, till he retired in 1960 he was a senior teacher at Parameswara College in his native Thirunelvely. Senior House Master, Scout Master, and interested in the numerous activities of this school, the boys at Parameswara looked up to Sara master as friend, philosopher and guide.

The mid Forties were a memorial period in the modern history of Sri Lanka, as World War II was moving towards a peace agreement, this country too was getting the sight of Independence. Meanwhile revolutionary changes in our Education and forward steps in the Co-operative movement posed new challenges to our people. It was at a time like this that Sara, who had already moved into his native Jaffna, caught the spirit of these changes. We may suppose that his second marriage in 1946 to Luxmi Devi, a woman with a zest for social work stirred Sara to enter into fresh fields of service.

He had already identified himself with the Young Mens Hindu Association of Thirunelvely, holding in term the offices of Treasurer Secretary and President. Now he entered in a big way into the Co-operative movement, helping to make the Multi-Purpose Co-operative Society of Thirunelvely, one of the most successful Co-operative in the North. He interested himself in the Thrift and Credit wing of the Co-operative so as to assist farmers engaged in market gardening for which Thirunelvely is noted to this day. He served too for a time as a Director of the Jaffna Co-operative Provincial Bank. His leadership in the local Rural Development Society was an effective suppliment to his work as one of the leading Co-operators in what we may venture to call a big Co-operative suburb of the City of Jaffna.

Education is not just tutoring pupils to pass examinations True education helps them to build their personality and ideals and values. It is not just knowledge which pupils have to pick up, they have to acquire wisdom. It is a teacher who has interests beyond the school and the class room who is likely to educate his pupils. So was it in the case of teacher Saravana muttu.

His death under tragic circumstances on July 24th 1983 was a loss to the family, to the country and to the ideals which should take us into the future. My wife, Son and I found some solace by calling a few days Later - to share with his wife and children the deep sorrow.

K. Nesiah M. A.

Formerly Senior lecturer in Education
University of Ceylon

Mr. S. Saravanamuttu - An Appreciation

Soon after I took charge of the School, I succeeded in persuading two distinguished teachers of Thirunelvely, who were teaching elsewhere, to join me at Parameswara College. One was the late Mr. N. Vythilingam and the other the late Mr. S. Saravanamuttu. The services of both of them proved invaluable.

Mr. Saravanamuthu's subject was geography and he took in finite pains to keep himself informed of the best that was thought and said in his subject. He also read widely and incessantly on a large number of subjects other than geography. He was never at a loss in the discussion of any of the many subjects that came up in the Teachers Room. They loved to have him there.

Mr. Saravanamuthu was a good teacher, a reliable friend and loyal colleague. He was invariably kind, soft spoken, and tolerant. That tolerance, however, has a breaking point and on the rare occasions when that was reached it was a terrifying sight and every body within reach scurried to safety. It only lasted a few minutes and he was always the first to apologise. Everybody loved him for that,

It so happened that some years after his retirement his eldest son married my eldest daughter. We became closer to each other than ever before. Every body connected with his family knows that he has a way with children. They loved him as they loved nobody else.

I spoke to him for the last time on the 23rd of July. He was spending a day in the company of his grandsons, who are also my grandsons. The talk was all a strange mixture of badinage and wisdom and both he and the boys were enjoying themselves thoroughly. What struck me most was the free and easy way in which the boys were arguing with their grand father. Their was'nt even the slightest hint of age or self consciousness. I came away envying Mr. Saravanamuthu.

That his life should have been ended on the very next day, by dastardly criminal protected by the state, was a shock that none of us has got over. The bitterness will remain for all time.

S. Sivapathasundaram

Retierd Principal, Parameswara College,
Thirunelvely, Jaffna.

A Short Account of Mr. S. Saravanamuthu

I deem it a great privilege and pleasure to be able to write a short account of the late Mr. S. Saravanamuthu, popularly known as SARA. He comes from a respectable family of four brothers, the late Mr. Sabaratnam and Mr S. Saravanamuthu (Snr) Mr. S. Saravanamuthu and Dr. S. Nadarajah. So Sara was the third while two of his elder brothers went off to Malaysia, Sara stayed with us and had all his education in Jaffna and the University College, Colombo. After he graduated he was admitted to the Tutorial Staff of Dharmaduta College, Badulla and Parameswara College Jaffna. He was quite a popular teacher and generally took an active interest in the literary sporting and Scout activities of Parameswara College and all the previous school he had taught in.

He was really a leading member of the Thirunelvely Young Mens' Hindu Association; he made a lasting contribution to the welfare of the land of his birth, Thirunelvely and the young men of this village. His younger brother Dr. Nadarajah and I were of the same age and I remember with gratitude the services rendered by Sara in imparting knowledge to the young men of the village and helping the students who were backward in their classes to reach a standard. I still remember how as a young man he was engaged in the building of T. Y. M. H. A. He with Mr. K. S. Subramaniam of Jaffna Hindu College and others of his age engaged themselves in sharamadana work and put up what now stands as the T. Y. M. H. Association in the heart of

Thirunelvely. He followed the long line of distinguished men like Dr. V. T. Pasupati, the late Mr. V. S. Kandiah pillai in taking up duties as secretary and later as president of Y. M. H. A. for long number of years. He used to be very proud of the fact that the T. Y. M. H. A. is the eldest association of its kind in Ceylon. Being closely connected with the activities of the Y. M. H. A. he looked after the Thirunelvely Hindu School and was one of the oldest pioneers who worked for the progress, of this school. He brought it up to the position it now occupies in Jaffna.

He was deeply interested in politics and took a leading part in educating the Tamil peoples touching their political life in the country. SARA had no likes and dislikes. He was opposed to cast system, and identified himself with the activities of Harigans of our village. Very simple and sincere in his ways he was very popular in our district.

It is sad that one like Sara, who had lived as an honourable man, should have come to his end at the hands of an irresponsible armed services. The Tamil people mourn his loss. At a time like this when we are passing through deep distress it is a loss which cannot be replaced. Every home, every member of the Thirunelvely village feel the family of Mrs. Lucky Saravanamuthu and the children. While the history of the Tamil people come to be written, SARA will be remembered as a martyr who sacrificed his life for the Tamil cause.

Mr. S. Thambithurai
Retired District Judge, Jaffna

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தனை
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

தேவாரம்

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ்
வாயிற் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல்
மேனியிற் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்த பொற்
பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனிததப் பிறவியும் வேண்டுவதே
இந்த மாநிலத்தே.

திருவாசகம்

அம்மையே சப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆ ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனென் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

சற்றா விழுங்குங் கற்பாக் னியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்

செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளங்
குளிரவென் கண்கள் குளிர்ந்தனவே

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாளுமை அடியோமுக்கு
அருள் புரிந்த
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தர்க்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே

புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டுமீண்டும் பிறப்புண்டேலுன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டுமின்னும் வேண்டு நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ யாடும்போதுன் னடியின் கீழிருக்கவென்றார்

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல்
எனையாள் சற்குரு வாகிப்
பிறவாகித் திரமான
பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே
குகனே சொற் குமரேசா
கறையாணக் கிளையோனே
கதிர்காமப் பெருமானே.

திருமந்திரம்

ஊரெலாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டு
பேரினை நீக்கி பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டு போய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே

வாழ்த்து

வானமுகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தீதி வெண்பா

ஆண்டுருதி ரோற்காரி ஆடிநற் சூர்யதினம்
பூண்டபூ ரணைப்பூ ராடமுமே — ஈண்டுபுகழ்
மிக்க சரவணமுத் தாசான்நெஞ் சம்கதற
மின்கயிலை சென்றனைந்த நாள்.

ஆசிரியப்பா

நித்திலங் கொழிக்கும் நத்தியல் திரைசேர்
கடல்குழ் இலங்கைத் தீவின்முக மெனப்
படரும் பகுதியாம் யாழ்நகர் தன்னில்
வளம்பல மலியும் திருநெல் வேலியில்
சிவநெறி வளர்க்கும் சீரிய குலத்தன்
சிவத்தமிழ்த் தோன்றல் சின்னத் தம்பி
வைத்திய கலாநிதி கந்தர்தம் புத்திரி
சீர்மிகப் பெற்ற தங்கம் தன்னை
வதுவை யயர்ந்து வாழ்ந்திடு நாளில்
சிவக்கொழுந் தெனவும் சரவண முத்தெனவும்

இருபெயர் கொண்டு மூன்றும் மகனாய்
 திருவருள் பெற்று தோன்றினார் புவியில்
 வைத்திய கலாநிதி நடராசா தன்னொடு
 இறையரன் உறையும் இனியநற் கைலை
 சேர்ந்த சபாரட்ணம் சரவண முத்து
 ஆகிய சோதரர் மூவ ருடனும்
 தந்தைதாய் பேண நாளும் வளர்ந்தார்!
 கல்வி தன்னை கருத்துடன் கற்று
 லண்டன் பீ. ஏ பட்டமும் பெற்று
 பார்புகழ் சிறந்த பரமேஸ் வராதனில்
 நற்பண்பு கொண்ட நல்லா சிரியனாய்
 கடமையே கண்ணாய் கருதியெந் நாளும்
 உடம்பை வருத்தி உழைத்தே வந்தார்
 நல்லற மாகிய இல்லறம் நாடி
 வர்த்தக வள்ளல் கந்தையா பிள்ளையின்
 செல்வ ரத்தினச் செல்வி தன்னை
 மணமது கொண்டு வாழும் நாளில்
 லோக நாயகி பெண்குலக் கொடியொடு
 பெரியவன் முதல்மகன் பீ. எஸ்ஸி படித்து
 பம்பாய் சென்ற சிவலோக நாதனும்
 அடுத்த மைந்தன் அம்பாறை என்ஜினியர்
 ஈராக்கில் இருக்கும் சுப்பிர மணியமும்
 ஆகிய பிள்ளைகள் மூவரைப் பெற்று
 கொடிய காலனால் மனைவியை இழந்தார்
 தாயைப் பிரிந்த கன்றுகள் தவிப்பை
 போக்கிட எண்ணி ரங்கூன் திலகம்
 இராஜ சிங்கம் லக்ஷ்மி தேவியை
 மறுமணம் கொண்டு மகிழ்ந்தார் நன்றே
 அடிசிற் கினியாள் அன்புடை மாகு
 பதிசொல் தவறா லக்ஷ்மி தானும்
 மங்கல மாகிய மனைமாட்சி தன்னொடு
 நல்லா சிரியையாய் சின்னாள் உழைத்து
 நாளும் மலரும் போலக் கூடி
 பாரும் போற்றிட வாழ்ந்தனர் இருவரும்

ஸைரரி பணிபுரி இரஞ்சன தேவியொடு
 விளங்கிடு பட்டதாரி ஜெயலக்ஷ்மியுடனும்
 இராஜ சிங்கம் அமிர்தா தேவி
 சாட்டட் அக்கௌண்டன் ஜெயரெட் ணமுமென
 ஐவர் மக்களை அன்பொடு வளர்த்து
 ஐவரும் மூவரும் எண்மர் புதல்வராய்
 திருவுங் கல்வியும் சேரப் புகட்டினர்!
 இனிய மகளாம் சிவலோக நாயகி
 நன்மணப் பருவம் அடைந்த வேளையில்
 நற்குணப் பண்பு நிறைந்த நல் ஆசான்
 நைஜீரியா வாழ்பதி பத்ம நாபனுக்கு
 அருமணம் செய்து அழகு பார்த்தார்,
 சீரிய மைந்தன் சிவலோக நாதனுக்கு
 சிவச்செல்வி தன்னை சீர்பெற அளித்தார்,
 அரும்பெற்ற புதல்வன் சுப்பிர மணியனை
 சிலோஜினிக் களித்து அகம்மிக மகிழ்ந்தார்,
 எம். ஏ. பட்டதாரி கலாபர மேஸ்வரனை
 கணவனாய்க் கொண்ட இரஞ்சன தேவிக்கு
 மணம் புரிவித்து மனமது திளைத்தார்,
 பண்டார வளைதனில் சேவை யாற்றும்
 எம். எஸ்னி நிறைந்த தேவசபை தன்னை
 ஜெயலக்ஷ்மிக் களித்து உள்ளம் குளிர்ந்தார்
 லண்டன் மாநகர் சென்று வாழ்ந்திடும்
 செந்தி லிங்கம் அமிர்தா தேவியை
 வதுவை யயர கண்டு களித்தார்.
 இராஜ சிங்கம் காதல் துணைவி
 புனித வதியை போற்றி மகிழ்ந்தார்!
 பென்சன் எடுத்து பெருமனம் கொண்டு
 அன்பின் வழியது உயிர்நிலை யாகி
 உற்றார் உறவினர் அயலவர் யாவர்க்கும்
 உற்ற தந்தையாய் நற்சுற்றம் பேணிநூர்
 மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்று அதன்
 நன்கலம் நன்மக்கட் பேற்றினைப் பெற்று
 அவர்தம் மக்களாய் அவனி மீதினில்

முதல் மகள் லோக நாயகி பயந்த
மணிவண்ணன் மதிவண்ணன் ஆகுநற் புதல்வர்
பிரணவ சொரூபி ஜெயசொரூபி
நால்வரும் பேண நாளுமே வளர்ந்தார்,
முதல் மகன் தலைமகன் சிவலோக நாதன்
பேணிய பிள்ளைகள் சிவகணேஷன் சிவயோகன்
இருவரை அணைத்து இல்லம் சிறந்தார்,
சுப்பிர மணியம் தோற்றிய குமரன்
செல்வப் புதல்வன் ராஜ்செல்வ ரட்ணம்
பேரன் தன்னில் பெரிதும் மகிழ்ந்தார்,
அரும்பெறற் புதல்வி இரஞ்சன அளித்த
அங்கயற் செல்வி மழலை கேட்டும்
நிவேதிதா தன்னை தூக்கி வளர்த்தும்
ஆசை மிகுந்த பேத்தியர் போற்றிட
பாசமும் நேசமும் பெற்றுச் சிறந்தார்,
ஜெயலக்ஷ்மி தன்னுடை செல்வக் குமரர்
கிருஷ்ணர் ஊனும் கிருஷ்ண ஹரனும்
இருவராய்க் கொண்டு பெரிதுமு வந்தார்
செல்லப் பெயராய் திதியென் றழைத்த
அமிர்தா தேவி அளித்தநற் பேரன்
செந்தில் ராம்தனை அன்பொடு அணைத்தார்,
லண்டன் நகர் வாழ் ராஜன் அளித்த
ஆசை மிகுந்த இறுதிப் பேரன்
அர்ச்சுனன் புகழ்கேட்டு அகம்மிக மகிழ்ந்தார்,
ஆயிரத்து தொளாயிரத்து எண்பத்து மூன்று
ஞாயிறு நன்னாள் இருபத்தி நாலு
நிறைந்த மாலை நாலரை மணியதில்
அறைதனில் அமர்ந்து ஆறுத லாக
நித்திரை கொண்ட வேளை தன்னில்
இருதய மற்ற இராணுவ வீரன்
இருதயம் தனிலோர் குண்டு பாய்ச்சி
இடுப்பிலே மற்றோர் குண்டும் பாய்ச்சி
வந்திட ஐயோ வீழ்ந்தனை நீயோ!
உனதரு மருமகன் கலாவையும் அழைக்க

தூக்கிய கரங்களோ டவரும் முன்வர
பார்க்க வுமில்லை பதைக்கவு மில்லை
எய்தனன் குண்டு அவனுடை மார்பில்
அன்பிலா அரக்கன் இராணுவ வீரன்
நாட்டைக் காக்க நானிலம் போற்றி
வளரும் வீரன் வீட்டினுள் தனிதிறம்
காட்டும் விந்தை இங்குதான் உளது!
ஆசை மனைவியும் மக்களும் அணைக்க
பேரன் பேத்தியர் பெரிதும் பேண
நோயுற்று உழலாமல் நொந்துமனம் வாடாமல்
பாயிற் கிடவாமல் பதறித் திரியாமல்
பேணிக் காத்த உயிரும் உடலும்
ஓர் நொடி தனிலே போய்விடப்
பார்த்த உள்ளங்கள் பதறுகின்றனவே!

தேற்றம்

நீர்க்குமிழி வாழ்வை நிலையான தென்றெண்ணி
பார்தனில் பற்பலரும் சாற்றுவர் - நீர் நிலைசேர்
மக்கள் மனையாள் சுற்றத்தார் எல்லோரும்
திக்கற்றார் உன்னைப் பிரிந்து

குறள்

உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு

எமது நன்றிகள்

எனது கணவரினதும், மருகரினதும் மரணச் சடங்குகளிலும், அந்தியேட்டி, வீட்டுக் கிருத்திய நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொண்டும், அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பியும், வேறு பல வழிகளில் உதவிகளைச் செய்தும் எமது துக்கத்தில் பங்கு கொண்ட அனைவருக்கும், உற்றார் உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் எமது இதய பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

இங்ஙனம்

திருமதி லக்ஷ்மீ சரவணமுத்து
அவர்களும், அவரது குடும்பத்தினரும்.

WITH ~~THE~~ BEST

Compliments • from

Staff

